

Dagens vers

Rimfrost

Fader Frost har flyttat hit
han har målat marken vit.
Han har bäddat in med snö
hela staden och vår ö
är nu spritsad med maräng.
Krispigt kall är strand och äng.
Trädens kronor glittrar klara.
Iskristaller underbara
ritar rimfrostrosor på
fönsterglas i skymning blå.

anagrinn

Kåserat

Januari-blommor

Elisabeth Sandelin

■ Blommor i januari när kölden har oss i sitt grepp? När julhyacinterna redan är trötta och hängiga, när amaryllisen är överblommad och julstjärnan malplacerad.

Blommor att plocka?

– Jag tenkte plocka blomo och binda dei en krans, men marken var så frusen så jag fik inga blomo, stod det präntat i min minnesbok från folkskolan. Ett litet album med blommig pärm med minnesverser och dikter skrivna av klasskamrater. Här fanns många felskrivningar men ack så minnesvärda.

Inte blommor att plockas kanske, när det smäller i knutarna och när isen har fjättrat vattnet. Men vassens vipor är ett gnistrande fång frostblommor i januari. På Topeliusdagen går min tanke till dikten Vintergatan, Topelius fulländade dikt om Salami och Zulamit som "skildes efter natt och död och sorg och synd också".

I den blå stundens skymning då den släckta lyktan blir en späd vinterblomma av snökristaller och vintermörkret omger mig kan jag se upp mot stjärnhimlen. Se på Vintergatans stjärnebro. Bron av ljus som fick Salamis och Zulamits kärlek att slå ut i blom igen.

■ "De klara stjärnor stråla ner i vinternattens glans ..." i januari och nattkylan har trollat fram frostblommor på Vinterträdgårdens rutor. Himlen är ljusblå. Iskristaller svävar i luften. Istappar hänger ner vid takåsen, men inne strövar jag från medelhavsområdets dofter till kalifornisk öken och fuktig regnskog. Kamelian blommor ljusröd och mellan palmbladen finns rankor av passionsblomma. Springbrunnens vatten spelar ystert och röda karpar gnistrar i dammen.

■ I Musikhuset inte långt ifrån finns den sprakande stålskulpturen Gaia. Moder Jord som en fallande vattendroppe som i sig gestaltar många av våra utrotningshotade växter och blommor. Ett stort fång ljusröda tulpaner kostar mycket i den tomma plånbokens månad januari, men man kan småningom räkna soltimmarna. Och man ska väl inte höra takdropp i januari. Blir det inte mera snökäos kanske snödropparnas vita kronblad sticker upp ur drivans blommor redan i februari.

Rock'n'roll

Femtio år sedan Emma

I dag för femtio år sedan gick gitarrbandet The Sounds in i skivstudio och spelade nästan av en slump in den gamla trallen Emma. Melodin blev en klassiker under den korta tid som gitarrmusiken härskade i Finland. Sedan kom Beatles och Rolling Stones.

Arto Vilkkö, fil. dr, forskare och musiker, har fångat tiden som skapade fenomenet Emma och i förlängningen hela den finländska rocken i boken *Emmaa etsimässä* (Back to the Sixties 2013).

– Jag började spela gitarr 1961, och för ett par år sedan bestämde jag mig för att på något sätt manifesteras Emmas 50-årsjubileum, säger han. Det blev en bok om alla de band som hjälptes åt att ta rocken till Finland. För 50 år sedan var det ett helt företag. Det var svårt att få tag på instrument och förstärkare. Rundradens musikutbud gjorde det inte heller lättare.

– Lauantain toivotut var ett femtio-minutersprogram som började med andlig musik och som i bästa all slutade med en rocklåt. Det brukade vi lyssna på i bilen, säger Peter Ekman i The Sounds.

När The Sounds kom till Akkustudio för att spela in sin första singel hade skivbolaget ett urval av passande låtar att välja mellan, men ingen av dem kändes rätt. Då sade Peter Ekman "Vi kan väl ta Emma". Det är en av de mera lönsamma replikerna i den finländska rockhistorien.

Under en lång period hördes Emma på radion titt som tätt, också på den tidens topplista.

Originalversionen av Sounds var Henrik Granö (Sologitarr), Bobi Söderblom (kompitarr), Peter Ekman (bas) och Johnny Liebkind (trummor). Alla utom Liebkind firade 50-årsjubileet och boken med ännu en Emma inför levande publik. Numera är det Wille Granö som sköter trummorna.

Kort tid för gitarrocken

Boken Emmaa etsimässä är en detaljerad beskrivning av den korta tid när gitarrocken var förhärskande i Finland, ofta med en originell blandning av slaviska molltoner och västerländsk rockrytm.

